

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2. II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1, 6. uri popoldne.

Štev. 266.

V Ljubljani, v torek 19. novembra 1889.

Letnik XVII.

Vravnava učiteljskih plač po javnih ljudskih šolah.

Nekaj let sèm moral se je slavni deželni zbor redno pečati z učiteljskimi prošnjami za povikšanje učiteljskih plač. Tudi letos je došlo iz raznih krajev in okrajev dvanajst takih peticij z naslednjimi prošnjami:

Učitelji kamniškega in postojnskega okraja prosijo sploh za povikšanje plač; ravno to učitelji ljubljanske okolice, toda s pristavkom, naj se povikšajo, kolikor je le mogoče.

Učitelji litijskega okraja priporočajo tako vredbo plač, kakoršna je na Koroškem; učitelji novomeškega okraja pa želé tako, kakoršna je na Štajerskem, ali vsaj na Koroškem.

Učitelji kranjskega, krškega in črnomaljskega okraja naravnost nasvetujejo plače po 700, 600 in 500 gld., za neizprašane pa po 400 gld. na leto.

„Zaveza slovenskih učiteljev“ in „Slovensko učiteljsko društvo“ prosita, naj se četrti plačilni razred s 400 gld. odpravi; mestni učitelji ljubljanski pa priporočajo, naj bo najmanjša učiteljska plača v Ljubljani 600 gld., in naj se odpravijo podučitelji, ki se nahajajo edino le še v Ljubljani.

Učitelji postojnskega trga pa prosijo, naj se plače njim vsaj zboljšajo, če tudi drugod ostanejo pri starem.

Razven povikšanja letnih plač prosijo učitelji ljubljanske okolice, litijskega, kranjskega, krškega in črnomaljskega okraja tudi še za povikšanje petletnic, ki naj bi se jim odmerjale z 10% dejanske, ne pa najnižje plače, kakor dozda.

Tretja točka omenjenih prošenj zadeva stanovanje. Učitelji kranjskega, krškega in črnomaljskega okraja prosijo, naj se vsem učiteljem preskrbi prosto stanovanje, ali naj se jim daje primerna stanarina, ki naj bi po predlogu „zaveze slovenskih učiteljev“ in

„slovenskega učiteljskega društva“ znašala 10% dejanske letne plače.

Mestni učitelji ljubljanski pa prosijo, naj se stanarina dovoli vsem učiteljem v Ljubljani, nadučiteljem in nadučiteljicam pa naj se doseđanja stanarina 120 gld. povikša.

Še druge prošnje, ki se v posameznih peticijah nahajajo, so: „Slovensko učiteljsko društvo“ in „Zaveza slovenskih učiteljev“ želita, na bi se vsi učitelji na enorazrednih šolah uvrstili v tretjirazred s 500 gld. letne plače, in naj bi se jim opravilna doklada 30. gld. vštevata v pokojnino, kakor nadučiteljem večrazrednih ljudskih šol.

Učitelji ljubljanske okolice prosijo, naj se službovanje skrči na petintrideset let, v katera naj se pa vštevajo tudi službena leta pred drugim učiteljskim izpitom.

Učitelji kranjski, krški in črnomaljski prosijo, naj se učitelji v višje plačilne razrede pomikajo po službenih letih brez ozira na kraj ali na kategorijo dotične šole, in sicer tako, da bi dobivali do učiteljskega izpita po 400 gld., prvih pet let po izpitu po 500 gld., potem skozi deset let po 600 gld., po njih preteku pa po 700 gld.; učitelji krškega okraja celó zahtevajo, naj se tudi plače 600 in 700 gld. priznavajo učiteljem po preteku vsakotrih pet let.

(Dalje sledi.)

Deželni zbor kranjski.

(Dvanajsta seja dne 15. novembra.)
(Konec.)

Poslanec Detela poroča o prošnji podobčine Kanjidel gledé podpore za vožne poti ter nasvetuje 300 gld. podpore iz deželnega zaklada, ki se naj izplača po predloženem načrtu. (Obvelja.)

Dalje poroča poslanec Detela o prošnji podobčine Čemšenik gledé podpore za popravo ceste med Trojanami in Čemšenikom ter v imenu finančnega odseka nasvetuje 100 gld. (Obvelja.)

Poslanec Klun v imenu finančnega odseka poroča o prošnji učitelja J. Debeljaka za popolno

pokojnino ter nasvetuje, da se mu zviša od 577 gl. na 660 gld. za pet let. (Vsprejeto.)

Dalje poroča poslanec Klun o prošnji Helene Čuk, učiteljeve vdove, gledé podpore za vzgojitev otrok ter nasvetuje po 100 gl. za tri leta. (Vsprejeto.)

Poslanec Hribar poroča o prošnji kongregacije lazaristov gledé doneska za opravljanje duhovnega pastirstva v bolnišnici ljubljanski ter nasvetuje 200 gld. (Vsprejeto.)

Poslanec baron Wurzbach poroča o prošnji Elizabetine otroške bolnišnice za podporo ter nasvetuje 500 gld. (Vsprejeto.)

Poslanec Žitnik poroča o letnem poročilu deželnega odbora:

Visoki deželni zbor!

V imenu odseka za letno poročilo čast mi je poročati o § 7. letnega poročila, in sicer v prvi vrsti lit. B. marg. št. 23., 25., 26., 30., 32. do 41., ki se tičejo „deželnih dobrodelnih zavodov“. Ker odsek za letno poročilo ni imel posebnega dostaviti, nasvetuje:

Visoki deželni zbor naj vzame na znanje marginalne številke 23., 25., 26., v katerih poroča deželni odbor o premembah sekundarijev v tukajšnji deželni bolnišnici, o zgradbi novih oddelkov na Studenci in o nakupu potrebnega inventarja v novih dveh oddelkih blaznice. (Vsprejeto.)

V marg. št. 30. poroča deželni odbor, da je g. J. Rozman, posestnik v Ljubljani, volil 3000 gld. kot ustanovo v podporo potrebnim rekonvalescentom iz deželne bolnišnice, kar naj se hvaležno vzame na znanje. (Vsprejeto.)

V marg. št. 32. poroča dež. odbor o gozdnem čuvaju v Podmolniku, v št. 33. o babici v porodnišnici, v št. 34. o ogledovanju blaznice na Studenci, v št. 35. navaja deželni odbor, da je v več slučajih izločil iz računov zaračunjen. troške, kadar tržaška bolnišnica ni o pravem času konsignovala bolnike na Kranjsko pristojne, v št. 36. o javni deželni hi-ralnici. V št. 37. poroča deželni odbor o korakih, da bi se v Novem mestu ustanovila javna bolnišnica. Ker je gledé tega vprašanja došla prošnja novo-

LISTEK.

Pripovedke za narod.

Spisal Lev Tolstoj, prevél M. V.

Dva starca.

XII.

Efim je potoval jedno leto. Na spomlad vrnil se je domov.

Prišel je domov na večer. Sina ni bilo doma: bil je v krčmi. Sin je prišel vinsk, Efim ga je začel izpraševati. Po vsem je uvidel, da se je sin izpridil, ko njega ni bilo doma. Ves denar je zapravil, vsa dela pustil. Otec ga je začel oštevati. Sin je začel robotiti.

„Vrnil bi se bil“, reče, „a šel si na pot, celó ves denar si vzel seboj, a sedaj mene izprašuješ.“

Starec se je razsrdil, natepel sina.

Zjutraj šel je Efim Tarasič k starosti biljet oddat, gré mimo Elisejevega doma. Starka Elisejeva stoji na pragu — pozdravi:

„Ste se li zdravi vrnili, kume?“

Efim Tarasič se ustavi.

„Hvala Bogu“, reče, „vrnil, tvojega starca sem bil zgubil, a slišim, da se je vrnil domov.“

In starka je začela govoriti — govorila je prav rada.

„Vrnil se nam je, očka, davno vrnil. Po Velikem šmarnu nekako. Prav veseli smo bili, da ga je Bog prinesel. Dolgočasno nam je brez njega. Delavec res ni bogvé kakov, on je že v letih. A veseli smo ga. O, kako ga je bil zet vesel. Brez njega, pravi, kakor brez očesa v glavi. Dolgočasno nam je brez njega, radi ga imamo, prav radi.“

„Ali je sedaj doma?“

„Doma, dragi sosed, pri ulnjaku roje ogreba. Rojevščina, pravi, da je dobra. Bog je dal toliko čebel, da starec ne pomni kaj takega. Bog ne daje za grehe, govoré. Stopi k njemu, kako te bo vesel!“

Efim je šel čez vežo, čez dvor, k Eliseju. Prišedši k ulnjaku vidi — Elisej stoji brez mreže, brez rokavice, v sivem kaftanu, pod brezico, razprostrl je roki in zré kvišku in pleša se mu blesti po vsej glavi, kakor je stal v Jeruzalemu pri grobu Gospodovem, a nad njim, kakor v Jeruzalemu, gori skozi brezico nekakov žar, igra solnce, a okrog glave zvile so se mu zlate čebelice v venec, vijó se, a ne pikajo ga. Efim se je ustavil.

Starka Elisejeva je poklicala moža. „Kum je prišel“, reče.

Elisej se je ozrl, razveselil, šel kumu naproti, polahko izbiraje čebelice iz brade.

„Zdrav, kume, zdrav, mili človek... Si li srečno hodil?“

„Nogi sta mi dobro služili, prinesel sem i tebi vodice iz Jordana. Pridi, vzemi, če je pa Gospod vsprejel trude...“

„Ne, hvalo Bogu, spasi Kriste.“

Efim je pomolčal. „Z nogami sem bil, če sem bil pa z dušo, ali kdo drugi...“

„Božje delo, kume, božje delo.“

„Na obratnej poti stopil sem tudi v kočico, kjer si bil ti zaostal.“

Elisej je nekako ostrmel ter naglo rekel: „Božje delo, kume, božje delo. Stopi malo v sobo — prinesem medú.“ In Elisej mu je zmedel besedo, začel o domačih rečeh.

Efim je vzdihnil ter ni nehal pripovedovati Eliseju o ljudeh v koči in o tem, da ga je videl v Jeruzalemu. In izpoznal je, da je Bog velel na svetu vsakemu izpolnjevati obljube — z ljubeznijo in dobrimi deli.

meške mestne občine in ker je v poročilu finančnega odseka priloga 66. že prijavljena resolucija, naj bi visoki deželni zbor tudi zunaj Ljubljane po močeh pospeševal zdravstvene zavode manjše mere, nima odsek za letno poročilo ničesa dostaviti.

V št. 39. in 40. podaje deželni odbor glavni pregled oseb, ki so bile l. 1888. oskrbovane v deželnih dobrodelnih zavodih, in troškov, katere je dežela plačala v dobrodelne namene.

V št. 41. so navedeni troški dežele kranjske za oskrbovanje ubožnih kranjskih bolnikov v tujih bolnišnicah; vsi troški so l. 1888. znašali primeroma ogromno svoto 66.824 gld. 24 kr., in sicer največ za tržaško bolnišnico, v znesku 16.158 gld. 7 kr.

Odsek za letno poročilo nasvetuje: 1. Visoki deželni zbor naj na znanje vzame št. 32., 33., 34., 36., 37., 39., 40.; 2. visoki dež. zbor naj odobrova je na znanje vzame št. 35.; 3. deželnemu odboru se naroča, naj tudi v prihodnje izločuje iz računov vse troške, ako tuje bolnišnice o pravem času ne konsignujejo bolnikov, da se kolikor moči zmanjšajo ti troški.

Deželni odbor dalje poroča v § 7. marginalna št. 56., 57. in 58. o prodaji gledališke razvaline, o Najvišjem potrjenju deželnozborskih sklepov z dne 22. oktobra 1888 o potrebnih novcih za zgradbo novega gledališča in o izplačanju zavarovalnine ložnim posestnikom. Odsek za letno poročilo nasvetuje, naj visoki deželni zbor vzame na znanje št. 56., 57. in 58. (Obvelja.)

V § 8. poroča deželni odbor o ljudskih in srednjih šolah. V marg. št. 1. poroča, da je mestna občina ljubljanska dne 30. julija 1888 sklenila s kranjsko hranilnico novo pogodbo glede daljne porabe realnega poslopja. V št. 5. poroča o pouku nemščine na slovenskih šolah, v št. 6. o podporah za šolske stavbe, za katere se je izdalo 6100 gld. Ker odsek za letno poročilo temu nima ničesa dostaviti, nasvetuje: Visoki dež. zbor naj na znanje vzame marg. št. 1., 5. in 6.

Poslanec Hribar omeni pri št. 5. glede pouka v nemščini na slovenskih šolah, da deželni šolski svet ni še odgovoril na resolucijo deželnega zbora iz št. 8. seje dne 1. oktobra 1888, s katero se pozivlja, da vredí pouk v nemščini po onih ljudskih šolah, po katerih je bila uvedena kot obligaten predmet tako, da se je bodo morali učiti le oni učenci, katerih zastopniki izrečno ne izjavijo, da se ti učenci ne bodo učili nemščine.

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da se bo deželni šolski svet vedno oziral na želje šolskih občin, ako jih bodo predložile.

Poročevalec odgovarja, da je odsek za letno poročilo istih misli in želj, kakor gosp. poslanec Hribar glede nemškega pouka.

V št. 7., 8., 9., 10., 11. in 12. poroča deželni odbor, da so se nove šole ustanovile v Vrhpolji pri Moravčah, Motniku, Zdihovem, Dražgošah, v Travi, Starem Vinklju in v Stranjah pri Kamniku. Odsek nasvetuje: Visoki deželni zbor naj št. 7., 8., 9., 10., 11. in 12. odobrova je na znanje vzame. (Obvelja.)

V naslednjih številkah poroča deželni odbor, da so se ljudske šole razširile v Št. Vidu pri Vipavi, Radečah, Kostanjevici, Št. Jerneju, nemška dekliška šola v Ljubljani, v Postojini, Selcah, Srednji vasi pri Kočevji, Dolenjem Logatci in v Hotederšici, ter navaja člane c. kr. okrajnih šolskih svetov. Odsek za letno poročilo nasvetuje: Visoki deželni zbor naj marg. št. 13. do 23. na znanje vzame.

Pod lit. C. § 8. poroča deželni odbor o deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu, in sicer o statutih in programu, navodilih in hišnem redu, javni tehtnici, izpitu učencev, učnem redu, šolskih spričalih, letnem poročilu, učiteljskem kurzu, kurzu za pouk v cepljenji, razstavi, zdravstvenih razmerah, pristavu Rohrmannu, nadzorstvu o gospodarstvu in meteoroloških opazovanjih. Odsek za letno poročilo nasvetuje: 1. Visoki deželni zbor naj na znanje vzame § 8. marg. št. 30., 31., 33., 36., 37., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46. in 47.;

2. deželnemu odboru se naroča, da se kolikor mogoče ozira pri vsprejemu na take učitelje v učiteljski kurzu, ki bodo pozneje v svoji službi mogli in hoteli porabiti na šoli pridobljene nauke na korist prebivalstva.

Dalje poroča poslanec Klun:

Čast mi je v imenu odseka za letno poročilo poročati o §§ 10 in 11 deželno-odbovega letnega poročila in deloma o § 8, kolikor se tiče obrtnega pouka.

Kar se tiče § 10. „Osobne stvari“ in § 11. „Splošne reči“, katerih vsebina je slavni zbornici itak znana, odsek za letno poročilo nima povoda do kake posebne opazke.

Iz § 8. pol črko B je razvidno, da so se obrtnim nadaljevalnim šolam na Kranjskem poleg cesar Franc Josipove ustanove razdelile še druge podpore iz deželnega zaklada. Dalje so se ustanove in podpore delile posamič osebam v ta namen, da se gojé in pridobé dobre moči za obrtni pouk v različnih strokah.

Z ozirom na to, da se po drugih kronovinah v novjšem času z dobrim vspehom ustanavljajo tako zvane šolske delavnice in da se je tudi že v Ljubljani vpeljala taka delavnica s povoljnim vspehom in ker je društvo za ustanovitev in vzdrževanje brezplačnih deških delavnih zavodov na Dunaji s privoljenjem visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje na svoji prvi šolski delavnici otvorilo poseben pettedenski kurz za učitelje vseh kronovin, dovolil je naš deželni odbor nekaterim kranjskim ljudskim učiteljem nekoliko podpore v ta namen, da so se vežbali na omenjeni šolski delavnici dunajski. Pouk na tej šoli je obsegal lesna in kartonažna dela, rezbarijo in modelovanje.

Najvažnejši dogodek pa je ta, da ste se in sicer dne 3. decembra 1888 v našem glavnem mestu otvorili c. kr. strokovni šoli za lesno obrt, dalje za čipkarijo in umetno vezenje. Odslej ste te šoli dovršile svoj prvoletni kurz. V letnem poročilu sicer ni nahajati podrobnih podatkov o vspehih tega prvoletnega kurza, vendar pa je obče znano, da se te šoli vzgledno razvijate in da je pričakovati, da bode tudi ravno tako izvrstno napredovali.

Deželni odbor nam poroča, da je ekscelenci gospodu ministru za uk in bogočastje in pa slavni kranjski hranilnici v Ljubljani za ustanovitev, oziroma za zdatne podpore v imenu slavnega deželnega zastopa izrekel toplo zahvalo. Odseku se dozdeva umestno, da se spominja še nekaterih drugih odličnih oseb, katere so se prav posebno trudile za to, da ste se navedeni strokovni šoli ustanovili in s tako povoljnim vspehom vredili. V tem oziru je omeniti častitega g. ces. svetnika in deželnega odbornika Ivana Murnika, kateri se že mnogo let najuspešneje trudi in žrtvuje za razvoj in povzdigo obrtnega pouka na Kranjskem; dalje je omenjati velikih zaslug g. c. kr. dvornega svetnika Exnerja in g. c. kr. sekcijskega svetnika Lindta na Dunaji, katera oba častita gospoda sta vnovič osobno dospela v Ljubljano ter šoli tako dobro vrela.

Odsek za letno poročilo torej nasvetuje:

Slavni deželni zbor naj sklene:

Letno poročilo deželnega odbora v §§ 10. 11. in 8. pod črko B se jemlje na znanje in zajedno g. ces. svetniku Ivanu Murniku, g. c. kr. dvornemu svetniku Exnerju in g. c. kr. sekcijškemu svetniku Lindtu izreka priznanje in zahvalo za pospešitev in vrejanje c. kr. strokovnih šol za lesno obrt, dalje za čipkarijo in umetno vezenje v Ljubljani.

Poslanec Kersnik opozarja glede zemljiških knjig na sklep dež. zbora dne 29. sept. 1888.: vis. c. kr. vlada se vnovič pozivlja, naj potrebno ukrene, da se pri zemljiških knjigah vojvodinje Kranjske v napisu imovinskega lista navede ime dotične katasterske občine v obeh deželnih jezikih, kjer je tako ime v navadi. C. kr. deželna vlada pa dež. odboru dosle ni še odgovorila. Zato nasvetuje: Deželnemu odboru se naroča, da ponovi poziv in o vspehu poroča v prihodnjem zasedanju. (Vsprejeto.)

Poslanec Murnik poroča o prošnji občine Št. Ožbald za razdelitev v dve novi občini ter nasvetuje, naj se prošnja odstopi dež. odboru, da poroča o njej v prihodnjem zasedanju. (Obvelja.)

Poslanec Kersnik poroča o prošnji dr. Prischla, naj se priporoča njegova knjiga „Der Friedensrichter“, razpravljajoča uradovanje posredovalstev za poskušnje poravnave med prepirnimi strankami, ter nasvetuje, naj se prošnja odstopi dežel. odboru v primerno rešitev.

Poslanec baron Taufferer poroča o prošnji občin Sv. Jošt, Horjul in Trata, da bi se občinska pot od okrajne ceste v Vrzdencu čez ozemlje navedenih občin uvrstila med okrajne ceste, ter nasvetuje:

1. Deželni odbor se pooblašča, okrajnemu cestnemu odboru vrhniškemu v ta namen, da preskrbi tehnični operat za popravo občinskega pota, ki se začne v Vrzdencu pri okrajni cesti in drži skozi občino Sv. Jošt do meje občine Trata, naukazati iz

kredita za cestne namene donesek, ki ne sme presegati svote 200 gld.

2. Deželnemu odboru se naroča, da deželnemu zboru v prihodnjem zborovanji o tej reči zopet poroča ter predloži dotični operat, in da glede izvršitve poprav, kakor tudi glede uvrstitve večkrat omenjenega občinskega pota med okrajne ceste stavi potrebne nasvete. (Obvelja.)

Poslanec Murnik poroča o prošnji podobčine Grahovo z Martinjakom, Ulaka in Žirovnica, da bi se izločile iz občine Cerknice v novo občino Grahovo, in o prošnji podobčin Bločice in Lipsenj, da bi se izločile iz občine Stari trg in spojili z Grahovim. Poročevalec nasvetuje, naj se prošnji izročite dež. odboru, da v prihodnjem zasedanju predloži primerne nasvete. (Vsprejeto.) S tem je bila seja končana.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. novembra.

Notranje dežele.

Tirolski deželni zbor je sprejel odsekov predlog, s katerim se priznava potreba, da se italijanskim deželnim okrajem dajo posebne naprave in organi za samostojnjo upravo. Deželnemu odboru se je naročilo, naj vredí primerne preiskave in posvetovanja ter sprejme konkretne predloge italijansko-tirolskih poslancev. To je za sedaj vspeh znanega nasveta, da se Tirolska razdeli na dva upravna dela.

Pred porotnim sodiščem v Vadovcah (Galiciji) se je pričela **velikanska pravda** zoper 65 židov. Pravda bo trajala blizu 8 tednov, prič bo zaslišanih nad 300. Predmet zatožbe je nastopni: V Hamburgu in Bremenu je več prekomorskih parobrodskih družb, ki so nekaj imele prostrana zemljišča v Ameriki in Avstraliji. Tekom let so prodale to zemljo, ostali pa so jim agentje, ki so tudi pozneje še opravljali to službo. V ta namen so si svoje žrtve izbirali mej premožnimi kmeti v Galiciji, Bukovini in na Oger-skem. Ko so pregovorili nevedne kmete, odkupili so jim zemljišča za nesramno nizke cene, potem pa so jih še za ta borni denar ogoljufali. Kakor hitro je bil kmet iz rojstne vasi, udati se je moral vsem naredbam židovskega rablja. Če je le deseti del tega res, kar pripoveduje zatožnica, ni je kazni v naši postavi, ki bi zadostovala za te zločine. Morilec hitro usmrti, te čifutske zveri pa so na stotine nesrečnežev počasi gnale v obup, lakoto in žalosten pogin. V zvezi z agentji so bili železniški sprevodniki, celó cesarski orožniki, ki vsi sedaj sedé na zatožni klopi. Kako so postopali z izseljenci, pové nam zadostno samó nastopni dogodek: Na neki mejni postaji je agent zaprl deset kmetov v temno luknjo, da prenočé. Naenkrat pride naznanit, da jih „ameriški cesar“ noče sprejeti. Rešijo se sedaj lahko s tem, da brzojavno še enkrat prosijo „ameriškega cesarja“, naj jim odstopi zemljišča. Brzojavka stane 10 gld. za vsakega moža, odgovor ravno toliko. Kmetje so bili zadovoljni, brzojav je bila stara urapotača in žid si je v pol ure zaslužil 200 gld. — Več v tej zadevi o priliki.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je v avdijenci vsprejel predsednika francoskemu romarskemu vlaku, Harmela. Rekel mu je, da je v sedanjem času boj jako težaven, kateri bi je cerkev zoper brezbožno vedo in anarhični socijalizem. Francoski delavski romarski vlak bo katoliško-demokratske težnje jako podpiral. Sv. Oče se je posebno laskavo izrazil o grofu de Mun u. Gabriel Harmel, predsednikov sin, bo ostal nekaj časa v Rimu, kjer bo raziskaval v vatikanskem arhivu ter nabiral gradivo za svojo razpravo o svetovni oblasti papežev.

Londonska vest, da se je Avstrija pri sestanku v Friedrichsrue zavezala glede **Bolgarije**, je jako malo verojetna. Nemški listi jej naravnost oporekajo. „Nat. Ztg.“ poroča o nazorih, katere je v tem oziru bivši minister Andrassy razložil cesarju Francu Jožefu. Rekel je bajé mej drugim: Avstrijsko ministerstvo zunanjih zadev naj na vsak način skuša pregovoriti Turčijo, da bo priznala Koburžana, vsled česar bi mogla Avstrija v tej zadevi jasno določiti svoje stališče. Znané besede cesarjeve pri nagovoru delegacij nekako zavezujejo cesarsko dostojanstvo, in že zaradi tega se ne more več dolgo odlašati rešitev bolgarskega vprašanja.

Protisuženjski shod se je včeraj ob 2. uri popoludne v bruselskem ministerstvu zunanjih zadev sešel. Predseduje mu belgijski minister zunanjih zadev, knez Chimay.

Francoska zbornica je izvolila stalnoveljavne odseke. Za predsednika zbornice je bil izbran Floquet s 383 od 400 oddanih glasov. Kakor so listi že naprej napovedovali, naglašalo je ministerstvo v svoji včerajšnji izjavi, da bo skušalo ustreči želji prebivalstva s tem, da bo podpiralo stvarno ter pobijalo spekulacijsko politiko. Pred vsem je zbornici treba razpravljati o proračunu in vsekako s programa izčrtati čisto politična vprašanja, kot revizijo ustave in ločitev cerkve od države.

Turški sultan bo, kakor se poroča iz Carjigrada, v kratkem podpisal iradé, ki bo pomilostil vse kretske vstajnike.

Brazilijansko cesarstvo je bilo, ni ga več! Prekrat bi se bil izvršil brez prelivanja krvi, ko bi se ne bil mornarični minister, ki ni hotel prelomiti cesarju dano prisego, ustavljal vstajnikom. Ker je postal general Da Fonseca predsednik nove vlade, dvojiti ni mogoče, da je velik del vojne pozabil svojo prisego zvestobe ter izdal cesarja. Dne 1. junija t. l. je moralo konservativno ministerstvo Joao Alfredo napraviti prostor liberalnemu nasilstvu. Takrat je pisal neki konservativni list v Rio-Janeiru: „Plaz se je začel valiti; ako se mu ne bo postavil jez, pometel bo s površja tudi monarhijo. Bog nas obvaruj radikalnega prevrata. Prostosti nam ne manjka. — Kar nam je treba, je red in prepričanje, da imamo poleg pravice tudi dolžnosti.“ Liberalno ministerstvo je pri nastopu navidezno začelo republikansko gibanje zatirati, toda o tajnih njegovih namerah pričuje že okoliščina, da je ravno to ministerstvo pozvalo v prestolnico generala Da Fonseca, ki je bil na jako slabem glasu in katerega so splošnje imenovali „braziljanskega Boulangerja“. Tej revoluciji sta bila za botra liberalizem in kapitalizem — prostozidarstvo. Sedanji cesar Pedro II. de Alcântara je bil rojen dne 2. decembra 1825 ter je zasedel prestol 23. julija 1840. Prestolonaslednica Izabela in njen soprog grof Eu, princ Orleanski, sta odločna pristaša katoliške stranke. Večina listov priznava, da je ta slednja okoliščina ključ k prevratu. V soboto so cesarja imeli v njegovi palači zaprtega. Ko so mu prišli naznaniti, da je odstavljen in da bo vzlic temu dobival letno nagrado, izjavil je, da se bo le sili umaknil. V nedeljo je prisiljen s svojo družino odpotoval v Evropo ter s tem vrgel zadnjo lopato prsti na grob braziljanskega cesarstva.

Zveza **srednjeameriških držav** se bliža uresničenju. Pred nekaterimi dnevi so v San-Salvadorju zastopniki držav Guatemale, San-Salvadorja, Houdurasa, Nikarague in Kostarike podpisali dotično pogodbo, katero morajo sedaj le še potrditi zbori teh držav. Zveza se pred vsem nanaša na carinstvo, železnice, pošto in brzojav. Dne 15. septembra 1890 se bo proglasila „republika Srednja Amerika“.

Izvirni dopisi.

Iz Cerknice, dne 17. novembra. („Prince Otto“.) Že zadnjič, ko sem Vam pisal o „grofu Cairoli“-ju ali „conte Petrici“-ju, hotel sem tudi o „princu Otto“-nu katero ziniti, pa sem se bal, misleč si: z velikimi gospodi ni dobro črešenj zobati. Ker pa nas je Njegova Visokost pretekli četrtek blagovolila zapustiti ter se iz Cerknice v Logatec preseliti, naj povém o njem, kolikor vém.

Leta 1888, meseca aprila, — torej pred več nego poldrugim letom, — se je v sosednjih Begunjah nastanil tujec, majhne postave, rujave barve, kodrastih las, z imenom Otto. Bil je v uniformi. Govoril je francosko in laško, za silo je razumel tudi slovenščino. Trdil je, da je prav plemenitih in bogatih starišev, da je nezakonski sin in da radi tega ne sme bivati v svojej domovini, na Francoskem. Njegova mati premore sila veliko milijonov frankov, od teh bodo v kratkem času njemu pripadli štirje milijoni. V prav bližnjem sorodstvu je s samim Napoleonom III. Nekateri so mu res verjeli, drugi so z glavami majali. Pečal se je z urarstvom, kupaval, prodajal, popravljal je ure. Ta zaslugek je sicer pošten, a mnogi so mislili, da je tak nizek posel princu premalo primeren. Pa saj je tudi Peter Veliki več let nepoznan ladije tesal.

Pred par meseci se je „prince Otto“ iz Begunj preselil v Cerknico. Tudi tukaj je pri nekaterih vžival mnogo slave in zaupanja. Najel je stanovanje v gostilni pri Kl—ji. Rekel je, da bi lahko bival v Ljubljani, da ima svojo sobo pri jako imenitnem in vplivnem gospodu, pa da mu „na kmetih“ bolj ugaja, nego v mestu. Kazal nam je dragocen kožuh za 140 gld., kateri mu je bajé poslal njegova mati. Ima tudi sestro, ki biva v Miramaru, kjer ima prav imenitno službo. Prosil je gospd. W., naj jej piše v nemškem jeziku, kar bo on v laščini narekoval, kajti sestra želi le nemških pisem. Piše jej blizu tako: „Ljuba sestra! Potrudi se, da bom jaz kmalu dobil tiste štiri milijone, ki so mi odmenjeni, potrebujem denarja; nekaj dolga sem že naredil, kar škoduje mojemu dobremu imenu. Pa sama pridi v Cerknico, izbral sem že prostor, kjer bova graščino sezidala (menda na Loškem). Pa konje in ekvipažo vzemi seboj, da se bova lahko okrog vozila.“ — Pismo gre po pošti na Miramar. Kmalu pride odgovor gospodičini W.-jevi, in sicer z vzvratnim listom (retour-recepisom). V pismu ona sestra piše približno tako: „Prosim Vas, gospodičina, posvarite mojega brata, da ne bo tako lahkomisljen; nikar naj ne zapravlja denarja, naj ne kupuje in za darilo ne daje zlatih ur. Saj je že letos toliko tisočakov prejel, pa nič več nima. V treh mesecih bo dobil

štiri milijone frankov; pametno naj gospodari s tem denarjem.“ — Ni mi treba omenjati, da se je vse čudilo, ko se je izvedela vsebina tega pisma. Še tisti dan mu je kmet K. posodil 30 gld. na one štiri milijone. Pa princ je bil še vedno v denarnih zadregah. K sreči se spomni, da ima v Budimpešti (v banki) naloženih 64.000 gld. Prosi g. Z., naj tjá piše njegovemu prijatelju, kateri naj bi šel po denar. Pa smola je smola! Iz Budimpešte pride odgovor: Denarja ne dadó, dokler ni polnoleten. A princ je zopet dobil na posodo 40 gld. Kdo bi takemu bogatinu ne zaupal! Moder je pa bil, da ni sam pisal v Miramar in v Budimpešto, ampak da so drugi posredovali, tem potom so ljudje izvedeli o njegovem silnem bogastvu ter mu rajši denar posojevali.

Pretekli četrtek pa je bil za našega princa osodepoln dan. Iz Ljubljane se pripelje g. D., da bi iztirjal od njega 64 gld. Otto se ga ustraši. Ponudi mu svoj kožuh, rekoč: „To-le vzemite in odidite!“ A gospodinja njegova, ki je videla, kaj se godi, poseže vmes. „Ne, kožuh je moj, je zastavljen.“ Mej tem, ko se onadva prepirata za kožuh, Francoz zbeži. Gospod D. poišče c. kr. žandarmerijo. Po dveurnem iskanji ga najdejo v nekež žagi. Bliskoma se po vsej okolici raznese novica: princa so žandarji prijeli. Kateri so mu bili dali kako uro v popravo, prihajajo pónjo. Imetje Francozovo se zapečati. Dolžan je več posestnikom po 60—80 gld. Dobili bodo nekaj procentov, kolikor se bo skupilo za zapečatene stvari. Francoz je moral iti v Logatec, sevda s spremstvom, kakoršno se takemu gospodu spodobi, — dva žandarja sta ga stražila. Se se bodo čudili Logačani, ko bodo izvedeli o našem princu. Ta je bil bolj prebrisan, nego „grof Cairoli“. Vzdržal se je v našem kraju ne eno samo noč, kakor oni, ampak poldrugo leto. Osleparil je ljudi ne za 40 kr., ampak za par stotakov. V cerkvi ga nismo videli nikdar. Kako je mogoče, da je dobival pisma iz Miramara in iz Budimpešte, to bo preiskava pokazala. — Da bi imel milijone, mu zdaj nihče več ne verjame. Bolj verjetno je pa naslednje pripovedovanje: G. Otto je vojaški begunec. Bežal je s Francoskega na Kranjsko. Hoteli so ga potom odgonstva nazaj poslati, a francoska vlada je odgovorila: „Mi ne maramo troškov plačevati, imejte ga tam.“ — Tako je naš Otto dobil pravico, začasno bivati na Kranjskem. Toliko o „princu Otto“-nu. — Ako še povém, da naše olupšalno društvo lepo napreduje, povedal sem dosti za danes.

Izpod Jelenovega roga, 14. novembra. (Redka učenost razkolnega duhovnika.) Meseca avgusta me je doletela posebna čast, ko sem se peljal iz Zagreba proti Varaždinu, občevati z razkolnim popom ogromne učenosti. Stoprav smo se nekoliko oddaljili od Zagreba, že izvleče iz potne prtljage knjigo, čita jo nekoliko časa ter jo poslednjič ponudi tudi meni, nasproti sedečemu. Bila je (njihova) liturgična knjiga v velikosti našega katekizma za prvi gimnazijski razred. Na vsakem listu je podolgasta črta od zgoraj do spodej; njej na levo je staroslovenščina, na desno prevod v ruščini. Dosedaj vedno misleč, da je staroslovenščina njihov cerkveni jezik, prašam, čemu je prevod v ruščini. Pojasni mi, da se rabi v liturgiji (pri sv. maši) le ruščina, ne pa staroslovenščina.

Citaje nekoliko v staroslovenščini, zapazim pomoto v besedi „Mirp“ (svet) ter mu vsestranski dokazujem, slednjič tudi iz konteksta, da mora stati tiskano „Mirp“ (mir); a vse zaman, dokler mu na drugi strani s prstom ne pokažem, da v je istini tiskovna pomota. Sedaj pa vesel poprime za svinčnik ter popravi „i“ v „n“, zagotavlja, da boše svojim vikšim to pomoto objavil.

Dalje se pelja se mnogo pogovarjava o krščanskih resnicah, tudi o razkolu; a ko me začne milovati, da sem ostrižen in brez brade, in ko zapazi, da se mi hočejo ustni po sili razširjati, mi prav resno reče: „Ovo jest bistveno!“ Dolgo se prepirava, kazoč mu, kolikor sem le vedel in znal, da so dolgi lasje in brada čisto indiferentne stvari v krščanstvu, da to spada le v disciplino, ne pa v dogme, — ali umivaj mura, kakor hočeš, ostane ti vedno le mur. Take vrste ljudje iščejo lasú v jajcu.

V hotelu sede učenjak k svojim privržencem, jaz k prvi mizi, nekoliko oddaljen od njega. Stoprav začnem vživati mesene jedi, že čujem od njegove strani precej glasno šepetanje: „Evo ga popa, meso žrè!“ Takoj vstanem, grem k njemu, da bi popravil to strahovito pohujšanje, ter mu dokazujem, da v ljubljanski vladikovini ni prepovedano v sobotah užiti

vati mesnih jedil. On pa se ne dá nikakor preveriti, strogo trdeč, da on to natanko vé. Ne imajoč seveda pri sebi postne zapovedi naše vladikovine, ga tudi nikakor nisem mogel prepričati, pa z razkolnikom se prepirati, ali pa z bikom bosti se, je pač vse jedno! V istini je torej ta razkolni pop redak učenjak v staroslovenščini, uzorni strokovnjak v bogoslovji, natančen veščak o postni zapovedi.

—p.

Iz Maribora, dne 17. novembra. (Intronizacija mil. knezoškofa dr. Mihaela Napotnika.) Na 23. nedeljo po biukoštih dne 17. nov. se je vršila slovesna intronizacija dr. Mihaela Napotnika, knezoškofa lavantinskega, v mariborski stolnici. Krasno jesensko vreme je mnogo pripomoglo, da se je ta svečanost res veličastno izvršila, in na čast mestu mariborskemu izjavimo, da so tudi meščani storili, kolikor so mogli, da so pokazali novemu knezoškofu dolžno spoštovanje in udanost.

Ob 8. uri zjutraj se je podalo mnogo duhovnikov v procesiji iz zakristije stolne cerkve v semeniško cerkev sv. Alojzija, kjer so pričakovali prihod mil. knezoškofa, ki so se točno ob 1/2 9. uri pripekljali ter ondi tiho sv. mašo poslušali. Med tem so se zbrali še drugi duhovniki, ki so se še-le z jutranjim vlakom mogli pripeljati, in potem je bil slovesen vhod v stolno cerkev. Množica vernega ljudstva je stala na velikem trgu in po ulicah, kjer so dijaki, veterani in požarni brambovci špalir napravili, in med temi se je gibala slovesna procesija z godbo čez veliki trg, gosposko in šolsko ulico in čez stolni trg v stolnico. Tukaj je bilo že natlačeno ljudstva in pri oltarji na posebnih prostorih cesarski namestnik baron Kübeck in vsi predstojniki civilnih in vojaških oblastnij.

Ko so se bili mil. knezoškof na svoj sedež podali, pozdravili so jih najprej bivši kapiteljski vikar prelat Fr. Kosar v krasnem latinskem govoru, potem so se prečitala pisma o imenovanji, potrjenji in posvečenji mil. knezoškofa dr. Napotnika in na to so prevzvišeni knezoškof sami v dolgem latinskem govoru odgovorili na prejšnji pozdrav, ljubeznivo se spominjali svojega prednika, opozarjali na čudna pota previdnosti božje, zahvalili se bivšemu kapiteljskemu vikarju za njihovo modro vladanje škofije in potem se obrnili do posameznih slojev svojih vernikov opominjajoč in spodbujajoč jih, naj krepko ž njimi delujejo za čast božjo in svoje zveličanje.

Na to so posamezni navzoči duhovniki s poljubom svojo udanost in pokorščino skazali in ko se je to zvršilo, šli so prevzvišeni na prižnico ter v jedrnatem govoru razložili dolžnosti višjega pastirja in njegovih ovčic, naslanjaje se na besede svetega Pavla: „Milost in mir Vam bodi od Gospoda Jezusa Kristusa.“

S slovesno sv. mašo in zahvalno pesmijo je bila cerkvena svečanost sklenjena, ko je že bilo poludne odzvonilo.

Vsi navzoči duhovniki in predstojniki vseh oblastnij so bili od mil. knezoškofa tudi k obedu povabljeni. In tukaj se je kmalu opazilo, da so si novi knezoškof hitro pridobili simpatijo ne le vseh navzočih, ampak celega mesta in upamo, da tudi cele škofije.

Ko so mil. knezoškof v navdušenih napitnicah nazdravili sv. Očetu, svetlemu cesarju in mil. knezo-nadžškofu, so se gromoviti „hoch“-klici razlegali po dvorani, godba pa je svirala cesarsko hymno. Na to so sledile še različne napitnice, mej katerimi naj omenim ginljivo napitnico prelata Kosarja mil. knezoškofu v slovenskem jeziku, na katero so prevzvišeni ravno tako ljubeznivo odgovorili. Sploh je bilo želeto, da bi klevetniki celjske „vahtarice“ bili pri tem obedu navzoči, potem bi se menda ne upali več kvasiti, da so simpatije proti novemu knezoškofu blizu ničle, ampak prepričal bi se, in ako mu je kaj do resnice, bi moral tudi izjaviti, da so mil. knezoškof hipoma pridobili simpatijo vseh v obilni meri. Meščani mariborski, zlasti veteransko društvo je to očitno pokazalo bolj, kakor smo si mislili. Bog nam tedaj ohrani mil. višjega pastirja in blagoslovi njegovo delovanje v čast božjo in zveličanje njemu izročeni ovčic.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril pogorelcem v Hrastju 400 gld.

(Povodom imendne cesarice Elizabete) imele so danes vse srednje in ljudske šole prost dan; vsa šolska mladina se je udeležila sv. maše.

(Deželni zbor kranjski) je včeraj po 5. uri nadaljeval 13. sejo. Po triurni debati so bili sprejeti z glasovanjem po imenih s 24 proti 10 glasovom predlogi finančnega odseka. Obširnejše poročilo v prihodnjih številkah. Jutri je 14. seja.

(Cesar Fran-Josipove jubilejne ustanove.) namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz mestne ubožne zaklade, oddale se bodo dne 2. decembra. Ustanov je 12 po 25 gl. in 10 po 20 gl. Prošnje je treba vložiti pri mestnem magistratu ljubljanskem do 23. t. m.

(Prečast. g. kanonika Frid. Križnar-ja) stanje se je čez noč shujšalo. vročica je nastala večja, nezavest traja. Upanja le malo.

(„Unio Catholica“.) Z Dunaja se nam poroča, da je novo ustanovljena zavarovalnica „Unio catholica“ imenovala svojim glavnim zastopnikom za Kranjsko, Sp. Štajersko in Primorsko, izvemši Trst in Reko, g. Josipa Prosenca.

(Blagoslovljenje otroške bolnišnice cesarice Elizabete.) Danes je mil. g. stolni prošt dr. Leon Klotfutar ob 11. uri dopoldne z obilno asistencijo novo otroško bolnišnico v Streliških ulicah blagoslovil. V govoru svojem je naglašal trojno varstvo, pod katerim je bilo zgrajeno novo poslopje: pod varstvom svetnice kraljice Elizabete, katere praznik danes katoliška cerkev praznuje, pod varstvom presvetle cesarice Elizabete, najvišje zaščitnice tega človekoljubnega podjetja, in pod varstvom ljubljanskih plemenitih gospa, katerih plemenita srca posnemajo vzgled svetnice Elizabete. Načelnik upravnega odseka, g. Samassa, je načrtal zgodovino otroške bolnišnice v Ljubljani, zahvalil se navzočima zastopnikoma Nj. velečanstev, preblagorodnemu g. deželnemu predsedniku baronu Winklerju in preblagorodni gospej baronici E. Winkler, ter konečno prosil zavodovega ravnatelja, g. dr. Schusterja, naj prevzame vodstvo novega poslopja. Slednji je v svojem daljšem govoru opisal zgodovino zdravljenja otroških bolnikov in pa razloge, zakaj je upravni odbor zgradil novo poslopje, ki zadostuje vsem potrebam napredujoče zdravniške vede. K sklepu je poprijel besedo prebl. g. dež. predsednik baron Winkler, označil zasluge gosp. K. Leskovicca sploh in posebno za danes blagoslovljeno bolnišnico ter mu na prsi pripel znak najvišjega priznanja in cesarske milosti, zlati zaslužni križec s korono. Na povabilo g. dr. Schusterja si je po končani slavnosti navzoče odlično občinstvo, mej katerim smo opazili poleg že navedene gospode tudi mestnega župana g. Grassellija, dež. vlade svetnika dr. Keesbacherja, zdravstvenega svetnika dr. Valento, in dr., posebno pa mnogo odličnih gospa, ogledalo bolnišnične prostore.

(Štajerski deželni zbor) je dne 15. in 16. t. m. razpravljaj proračun za leto 1890. Potrebščina za deželni zastop znaša 18.332 gl.; za deželno upravo 195.495 gl.; pokritje 23.870 gl.; za odgonstvo 26.500 gl.; pokritje 20.000 gl.; za žandarmerijo 27.660 gl.; za prisilne delavnice 66.440 gl.; za prisiljence 29.225 gl.; za prenočišča 15.000 gl.; za gasilna društva 5922 gl.; za ceste 142.000 gl.; pokritje 9089 gl.; za vodne stavbe 152.000 gl.; pokritje 46.257 gl. Pri tej točki je poslanec Vošnjak priporočal popolno vrejenje Savinje; podpirala sta ga poslanca Sernec in Schmiderer. Za deželne kulturne namene znaša izvanredna potrebščina 27.450 gl., redna 25.737 gl.; za deželno-šolski zaklad 1.266.400 gl.; za ljudske šole 869.172 goldinarjev. Pri tej točki izjavi poslanec Vošnjak, da bode proti glasoval, ker ljudska šola na Spodnjem Štajerskem ni vrejena po državni osnovni postavi. Govornik graja, da so v neki šoli pri Slov. Gradci učitelji razobesili za nazorni nauk pruske stenske table. Poslanec Heilsberg zakliče: On bi moral menda razobesiti ruske. Poslanec Tomscheg pojasni, da je krajni šolski svet v Šmartinu naročil podobe avstrijskih vojakov. Bukvarna pa je poslala pruske, katere so v šoli razobesili. Za občno bolnišnico znaša potrebščina 195.435 gl.; pokritje 206.601 gl.; za Slatino 140.753 gl.; pokritje 179.853 gl.; za Dobrno 18.990 gl.; pokritje 30.260 gl. Finančni odsek je nasvetoval, da se ustanovi mesto „deželnega nadzornika gasilnih društev“. Poslanca Sernec in Vošnjak ugovarjata temu predlogu, ki pa je bil vsprejet z malo večino. Ves proračun deželnega zaklada štajerskega znaša s krediti 6.075.388 gl.; pokritje 3.701.898 gl.; torej primanjkljaj 2.373.490 gl. Deželni zbor je dalje sklenil, da se ustanovi nova deželna hiralnica v

Vojniku; troški so proračunjeni na 136.571 gl. 65 kr. — V 23. seji dne 18. t. m. je poslanec Vogel v imenu železniškega odseka nasvetoval, da si dežela štajerska izposodi deset milijonov goldinarjev proti 4%, ki naj bi se povrnili v devetdesetih letih; ta svota naj se porabi za lokalne železnice. Poslanec Vošnjak izjavi, da sicer ne bode glasoval proti temu predlogu, vendar mora poudarjati, da je njegovo stališče kot kmetskega zastopnika drugačno, kakor mestnih zastopnikov. Kmet-sko prebivalstvo trdi, da mu železnice v mnogem oziru škodijo, posebno vsled tega, ker vsled uvožnje padajo cene domačih pridelkov. Nasvoti železniškega odseka so bili z nekaterimi premembami vsprejeti.

(Najvišje potrjenje.) Presvetli cesar je potrdil volitev posestnika g. Ivana Kukovca v Ljutomeru kot načelnika in c. kr. notarja Antona Šlambergerja v Ljutomeru kot namestnika v okrajnem zastopu ljutomerskem; dalje advokata dr. Josipa Goričkega v Gor. Radgoni kot načelnika in ravnatelja V. Steinbrennerja v Negavi kot namestnika v okrajnem zastopu gorenje-radgonskem.

(Ljubljanski mestni zbor) je v zadnji tajni seji imenoval gđe. Marijo Podobnikovo začasno vrtnarico na II. mestnem otroškem vrtu.

(V Postojino) se je minolo nedeljo pripeljalo 162 mornarjev nemškega brodovja; na kolodvoru jih je pozdravil okr. glavar vitez Schwarz. Jama je bila krasno razsvetljena. Včeraj sta naznanila svoj prihod iz Pulja princ Henrik in nadvojvode Leopold in Karol Salvator.

(Pruske vojaške podobe v avstrijskih šolah.) „Tagespost“, glasilo strogih nemških nacionalcev, je v predzadnji številki pokadila za premembo podobe pruskih vojakov namesto cesarja in železnega kancelerja trdeč, da je „nedolžna stvar“, ako se take podobe „slučajno“ razobesijo v avstrijskih šolah na ogled. Ker to poudarja mnogorazširjen nemški list, treba je paziti, da ta „nedolžna stvar“ ne bode postala resna. Stroga dolžnost je oblastev, da se taka setev pruskega zrna zatré. Posamezni slučajji sicer še ne dokazujejo vsega, toda pruskih vojakov v naših ljudskih šolah moramo se bati. Principiis obsta!

(Velika dedščina.) Pred kratkim je na Dunaji umrl Franc Tomas. V njegovi zapuščini so našli bankovcev za 256.000 gl., vrednostnih papirjev za 1.300.000 gold., državnih papirjev za 39.670 gold. Srečnih dedičev je devet, med temi Josipina Gruss v Konjicah.

Telegrami.

Carjigrad, 19. novembra. Uradna izjava obžaluje, da del francoskega časopisja nadaljuje v popolnoma napačni luči opisavati sprejem, kateri so nemškemu cesarju in cesarici priredili sultan, vlada in carjigraske prebivalstvo. Nevolja, ki navdaja to gotovo slabo podučeno francosko časopisje, dokazuje le, da napačno tolmači obisk, ker pripisuje činu uljudnosti političen značaj in posledice, katerih ne more imeti.

Novi York, 18. novembra. Kakor trdi „New-York-Herald“, snuje angleško-vzhodnje-afriška družba ekspedicijo pod poveljstvom George-a Mackenzie-ja, da pošlje pomoč Stanley-ju in Eminu paši.

Umrli so:

16. novembra. Jovana Verčič, živelja, 22 let, Opekarska cesta 7, jetika.

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nižji ceni.

Vrelec „Carinthia“, alkalična kiselica,

nahajajoča se poleg gradú Hagenegg na Koroškem, odlična krepčilna pijača, katera se zlasti radi močne vsebine lithija (Lithion) priporoča kot zdravilo proti boleznim v ledjih in v mehurji, ker jih večinoma prepreči ali celó odstrani itd.

Glavna zaloga je v Železni kapli (Eisenkappel) na Koroškem, od tod se (pošta v Kapli) razpošilja ta kiselica v svet; za Kranjsko in Istro zalaga gosp. Miha Kastner v Ljubljani.

(44)

17. novembra. Ana Kastner, zasebnica, 70 let, Žabjak 6, marasmus.

V bolnišnici:

15. nov. Luka Smrekar, delavec, 75 let, septikaemia.

17. novembra. Janez Snoj, gostač, 62 let, pljučni edem.
— Lorenc Belan, gostač, 80 let, vsled telesne poškodbe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
18	7. u. jut.	749.9	—2.6	sl. svzh.	megla	0.00
	2. u. pop.	750.4	—0.5	brezv.	"	
	9. u. zveč.	751.6	—1.6	"	"	
	Srednja temperatura —1.6° za 4.9° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

19. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 30 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	85 " 70 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	100 " 65 "
Akcije avstr.-ogerske banke	922 " — "
Kreditne akcije	310 " — "
London	118 " 90 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 46 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	58 " 37 1/2 "

Zahvala.

Za mnogo izražena čutila ob bolezni in za častni sprevid svojega nepozabnega brata

JOŽEFA

izrekam vsem p. n. udeležencem, posebno udom tiskarskega društva v svojem in sorodovincev imenu najtoplejšo zahvalo.

SEVNICA, dne 18. novembra 1889.

Marko Sterbenc,
kupčijski pomočnik.

(1)

ZA ZIMO!!!

Preč. duhovščini, p. n. gg. zdravnikom, logarjem, tovarniškim uradnikom, oskrbnikom in vsakateremu

v varstvo zoper prehlajenje

najbolje priporočeno:

1 trikot-flanelen telovnik in 1 take spodnje hlače skupaj gl. 2.75
isto za gospe " 3.—
otroška spodnja obleka " 1 do 1.50.

Naročbe posreduje I. avstrijska trgovska nazn.-novallnica v Brnu. (30—17)
(I. oester. Handels-Auskunfts-Bureau Brünn.)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkevjo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe se oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (16)

☛ Cenike na zahtevanje. ☛